40-76

Akbaba

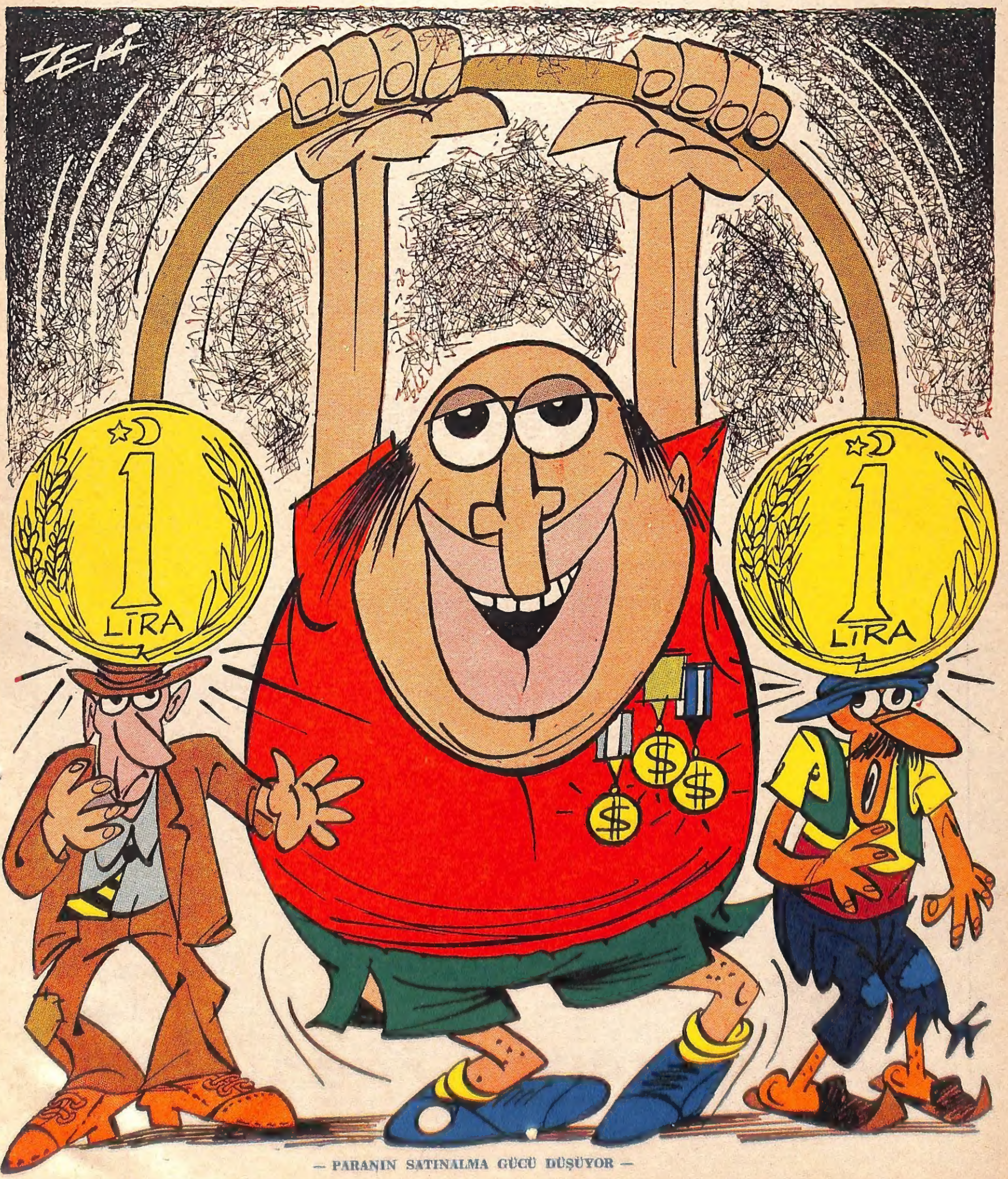

— PARANIN SATINALMA GÜCÜ DÜŞÜYOR —

Akbank 1976 hizmet ve kolaylıklar dizisine bir yenisini ekledi

akkart

Modern bankacılık anlayışında yepyeni bir aşama

Sürat-Kolaylık-İtibar

AKKART nedir?

Bankacılık uygulamalarında
hesabınızın bulunduğu şube dışında,
başka bir şubeden para çekmek istediğinizde,
şubenizden hesap durumunuzu sormak gerekir.

Bankacılık dilinde
biz buna "provizyon" diyoruz.

Akkart sahibi mudiler,
Akbank'ın Türkiye'nin
her tarafına yaygın 500'e
yakın şubesinin herhangi birinden,
diledikleri anda, hiç beklemeden ve
provizyonsuz para çekebilirler.

**Dilediği anda, dilediği şubeden,
provizyonsuz ve
hiç beklemeden para çekebilmek...
Ne büyük kolaylık, ne büyük hizmet!**

AKKART
Akbank'a özgü çağdaş ödeme sistemi

AKBANK
güveninizin eseri

REPRO

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 40 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 29 Eylül 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Gerçek amaç DGM. mi?

KIZGINLIK, genellikle olumlu karşılanmayan bir duygudur. Bizimki gibi geçmişi kavgalarla dolu bir toplumun dilinde bile kızgınlığı kınayan birçok deyiş yer etmiştir. Biliyorsunuz; öfkeyle kalkan zararla oturur, keskin sirke küpüne zarar verir, falan...

Aslında kızgınlık, nedeni bilindiğinde ve belirli bir hedefe yöneldiğinde yapıcı sonuçlar doğurabilecek bir duygudur. Bir canlanma sağlayabilir. Kamçılama yerine geçebilir. Kişiyi harekete iter.

Bizi yönetenler bunu çok iyi biliyor olmalılar. Kızgınlıklara hedef değiştirterek rahat rahat gemilerini yürütmeyi beceriyorlar. Ortalığa bir yığın ucu açılmış yumak atıyorlar. Uçları bulup bu yumakları sarmaya çalışanlarsa yumaklara, kendi kendilerine ve birbirlerine sövüp duruyorlar. Bu arada yumakları ortalığa atanların kim olduğu düşünülmüyor bile.

Yönetimin ortalık bulandırma politikasının en yeni örneği, DGM çekişmesi. Önceden de yazdık: DGM tartışması, aslında düşünce özgürlüğü yanlılarıyla bu özgürlüğün karşısında olanların mücadelesi olmalı. Bir demokrasi olarak mı yaşayacağız, yoksa bir polis devleti olarak mı? DGM konusunda Meclislerin vereceği karar bir bakıma bunu belirleyecek.

Ama MC'nin tek amacı DGM tasarısının yasalaşmasını sağlamak değil. Birçok gözlerden kaçan, tartışma sürüp giderken olup bitenler. Toplumdaki gelişmelerin yönünün saptırılması, sözgelimi.

Kendi geçim sorunlarının altında beli büküldüğü için zaten genel sorunların derinliklerine inme olanağını bulamayan ve ne yazık ki solun iyimserlerinin düşündüğünce bilinçlenmiş olmayan geniş bir halk kitlesi var Türkiye'de. Ne oluyor şimdi? Diyelim ki, örgütlenmiş işçiler, DGM karşısında direnişe geçiyorlar. Çöpler toplanmıyor, ulaşım aksıyor, rafineriler çalışmadığı için yakıt bulunmuyor, falan. Bunun zararını ilk ağızda kim görüyor? Cephe hükümetince temsil edilen karnı tok - sırtı pekler mi, yoksa iki yakası bir araya gelmeyen garipler mi? Ve direnişten zarar görenlerin öfkesi Cephe hükümetine mi, yoksa direnişi yapanlara mı yöneliyor?

İçinde kocaman balıklar avlanan bulanık suyun sadece bir bölümünde görünen bu. Öte yandan en kalabalık işçi konfederasyonunun başkanı çelişkili demeçler veriyor. Hem kendisiyle çelişkili, hem öteki işçi kuruluşlarıyla. İşverenler hükümetle elele verip gitgide kendilerini güçlendirirken işçi hareketinin sürüklendiği parçalanma da ortada.

Cephe hükümetinin asıl kazancı burada. Zaman kazanıyor. Toplumumuzun bir kızgınlar toplumu olduğu söylenemez. Bilinçli ve hak edene yönelmiş bir kızgınlık, birçoklarını gerçekçi çözümler aramaya zorlayabilirdi. Oysa genel davranışımızda kızgınlıktan çok şaşkınlık okunuyor. Kime çatacağımızı, kimin yakasına yapışmamız gerektiğini, suçun kimde olduğunu anlayamıyoruz. Yumaklar atılıp tutuluyor, uçlar iyice birbirine dolaşıyor, gerçek sorumlu «İstersek sıkıyönetim getiririz,» diye geriniyor.

Bununla kalsa iyi. Direnen işçiler «kaka çocuk» olarak gösterilip hedef tahtası yerine kullanılırken Cephe ortakları arka planda dilledikleri gibi at koşturuyorlar. Devletin kilit noktalarına partili «kardeşler getiriliyor. Hükümetin abuk-sabuk programları yürürlüğe sokuluyor. Adam kayırmacılık, cep doldurma, sırt sıvazlama, yaklaşan seçimler için yatırım yapma işlemleri sürüp gidiyor.

Önceden söyledik, yine söylüyoruz: DGM'lerin yasalaşma olasılığı çok az.

Ama bu tasarının tartışılması bile çok şeyler kazandırıyor sağın temsilcilerine.

AKBABA

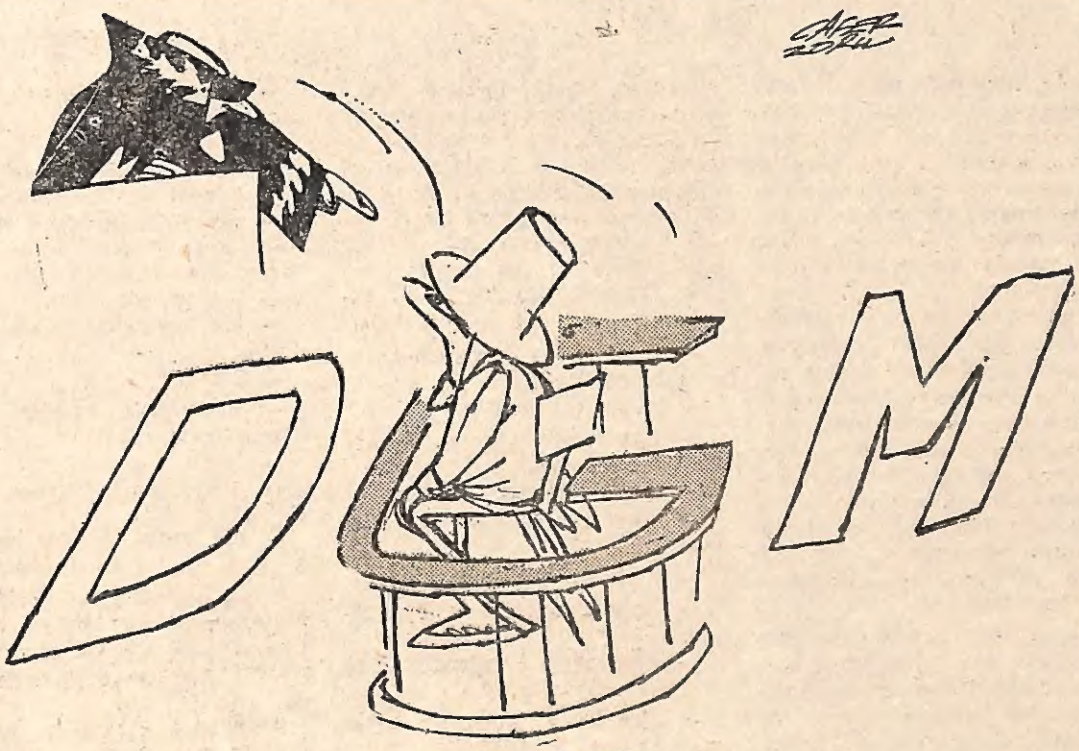

— Suçlu ayağa kalk!...

DİSK

Sevgili okurlarımızın Şeker Bayramını kutlar, mutluluklar dileriz.

AKBABA

gün Vali Beyin izniyle daireyi bırakıp toplantıya katılıyorum. İş böyle giderse «Üstün Başarı» sicilini garantiye aldık.

Yardım Sevenler Derneği her on günde bir toplanıp, çay içerek, pasta yiyerek durumu görüşüyor ya, bizim yediğimiz pastalarla içtiğimiz çayların yoksullara bir yararı dokunmadığı da ortada birşey. «Ah ne yapalım?

Ne yapalım da şu yoksullara bir parça yararımız dokunsun?» derken Vali Bey'in Hanımı ortaya parlak bir düşünce attı. «Kermes yapalım da, toplayacağımız parayla yoksullara yiyecek alalım» dedi. Kermesin nemenem şey olduğunu hiç kimse bilmiyor. Hoş bilsek de karşı çıkacak değiliz. Ne olduğunu bilmediğimiz halde «Aaa! Ne güzel düşünce, çok iyi olur vallayl» diye hepimiz birden kabul ettik.

Kermes yapmak için Yardımsever hanımlar el işi, dikiş nakış yapacaklar. Herkes yaptığı işin masrafını kendisi çekecek. Yardımsever olmak kolay mı? Derneğe ildeki bütün memurların hanımları üye. Vali Beyin Hanımı bütün bayanlara hangi işleri yapacağını kendisi söyledi. «Sen yatak odası takımı yapacaksın, sen sehpa örtüsü, siz ikiniz üç takım mutfak işi yapın... Sen Japon işi, sen Çin işi, sen de iğne işi... «Bizim hanıma banyo takımı almak düştü. Vali Beyin Hanımının gözüne girmenin tam sırasıdır deyip P[illegible]'dan en iyisinden havlu takımı getirttik. Bin küsur liraya patladı. Helâl olsun, yeterki Vali Bey sicilimizi doldururken aklına getirsin.

Bu kadarcık şeyle Kermes olmazmış. Vali Bey'in desteğiyle dernekden üç kişilik bir gurup kurup Ankara'ya saldık. İlden bir de resmi yazı yazıldı. «Yardımsevenler Derneğinin amaçlarını gerçekleştirebilmek için Gümrük - Tekel Bakanlığının depolarındaki kullanılmayan

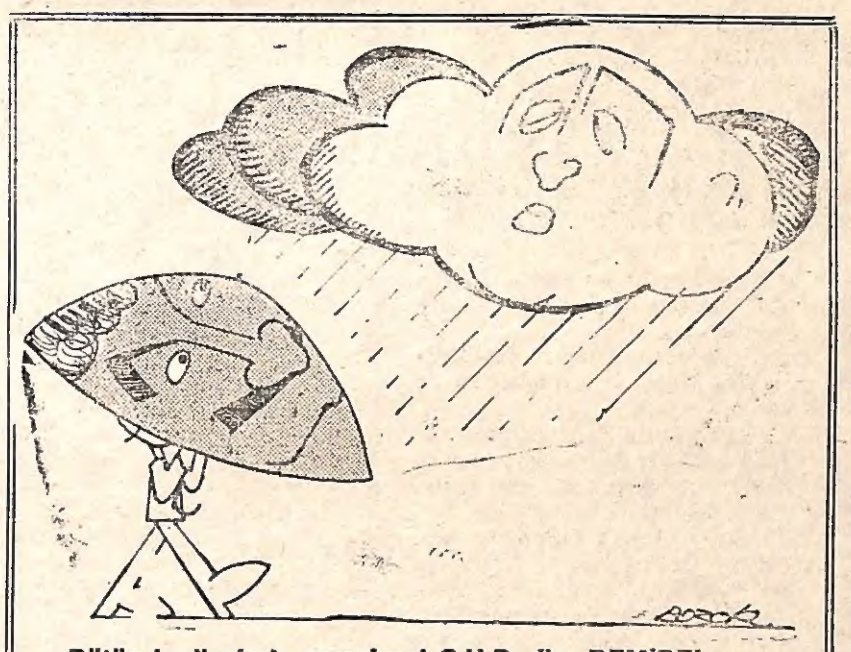

«Bütün hadiselerin şemsiyesi C.H.P. dir» DEMİREL. —

mallardan bir miktar tahsisi hakkında...»

Vali Beyin Hanımı'nın Ankara'da dostları çokmuş. Vali Hanımı dururken başkasını heyete başkan yapmak olur mu? Gelirken üç minibüs eşyayla döndüler. El radyoları, dizi dizi yalancı inciler, küçük bir TV alıcısı, salon radyosu, dantel, kanaviçe, giyim eşyaları, makyaj takımları, Amerikan Pazarlarında ne satılıyorsa var.

Yetmezmiş. Ayrı bir heyet kurup ilin esnafını dolandık. Yardımseverler Derneğine Kermesde satılmak üzere ne kadar eşya verebilirlerse topladık. Verdikleri eşyanın üzerine «Bu..... Mağazası tarafından verilmiştir.» diye yazılacak. Vali Beyin Hanımına kimse dayanamıyor. Bütün mağazalar eli açıklık gösterdiler. Nasıl olsa yine bizim sırtımızdan çıkaracaklar. Kumaşlar, mantolar, şapkalar, çantalar, ayakkabılar (Erkek ayakkabılarının 43, bayan ayakkabılarının 37 numara olması için Vali Beyin Hanımı ayrı bir özen gösterdi.) Hepsini topladık.

Kermes'in yapılacağı Halk Kütüphanesinin salonları çuval çuval eşya ile doldu. Kermes açılacak, eşyalar satılacak, toplanan parayla yoksullara yiyecek alıp dağıtacağız. Eşyalara da öyle ucuz fiatlar biçildikl... Kadın ayakkabıları otuz lira, kocaman salon radyosu yüzelli lira. O gece sabaha kadar uyuyamadım. Sabah erkenden Kermese yetişip ucuza biraz eşya almalı.

Vali Beyin Yardımsevenler Derneği'nin çalışmalarını öven kısa bir konuşmasından sonra kordele kesildi. İtiş kakış içeri doluştuk. Binbeşyüz lira fiat konulan küçük TV alıcısını alabilirsem benden kârlı çıkan olmaz.

Ne gezer, satın almak istediğimiz bütün eşyaların üzerine «Satılmıştır» levhası asılmış. Sergiyi dün biz düzenledik. Kurdele de az önce kesildi, acep bunları gece yarısı kim satın aldı?» Hepsini Vali Bey'in Hanımı kapatmış» dedi karım. Vali Beyin Hanımı kapatmış, sıkıysa çıkar sesini! Bursadan getirttiğim canım hamam takımlarına da yüzyirmibeş lira fiat koymuştuk. Onu da kapatmış. Bütün fiatları Vali Beyin Hanımı koydu ya, biz de yararlanırız diye kimse sesini çıkarmamıştı. O hepimizden baskın çıktı.

Yardımsevenler Derneği'nin Kermes satışından elde edilen altı bin lirayla - O kadar güzel malı altı bin liraya kapattı kadın, hiç olmazsa sicillerin iyi dolmasında yardımcı olsa barik - üç çuval pirinç, üç çuval un, bir miktar bisküvi, yüz paket çay alınıp törenle yoksullara dağıttık.

Öyle kolayca dağıtılabilir mi onca yiyecek? Vali Bey, Vali Beyin Hanımı, Belediye Reisi, İl İmar Müdürü, Hastahane Başhekimi, Kızılay Başkanı, Parti Başkanları..... Sırayla konuşmalar yaptılar. Yoksullarla Yardımseverler sıra olup fotoğraflar çektirdik. Vali Beyin Hanımı özellikle takip ettl, fotoğrafların mahalli basında yayımlanmasını sağladı. Kardeşim ne yapsan bu yoksul milletine yaranılmıyor. Törenle veriliyor diye yiyecek almaya gelenlerin yarısı çıkıp gitti. Bulmuşlar da burunluyorlar, biz bir iyi sicil alacağız diye nelere katlanıyoruz.

Gelirken Vali Konağını kullanacakları için iki bavulla gelen Vali Beyimiz giderken iki kamyon eşya götürdü. Oğlunu everecekmiş de O'nun ev eşyalarıymış. Başımızdayken hiç sesini çıkarmayanlar Vali gidince ileri geri konuşmaya başladılar. Yok bütün İli soymuş soğana çevirmiş de, yok yardımsever değil mangırsevermiş de... Benden yana helâl olsun deyip geçtim. Ben alacağım sicile bakarım...

Ama şimdi durmayıp ileniyorum: Yiyip içemesin, boğazına dert olsun, havlumun değdiği her yerinde sulu sulu yaracalar çıksın!... Hiç benim gibi adama yapılır mı bu? Sicilime «Müdürlük yapamaz.» diye not düşülür mü?

Söylesenize a dostlar bu memlekete doğrulukla hizmet etmek suç mu? Suçum ne benim, söylesenize?...

İbrahim KAYNAR

— Bazı gazeteler Türkeş'i halkın tutmadığını yazıyor —

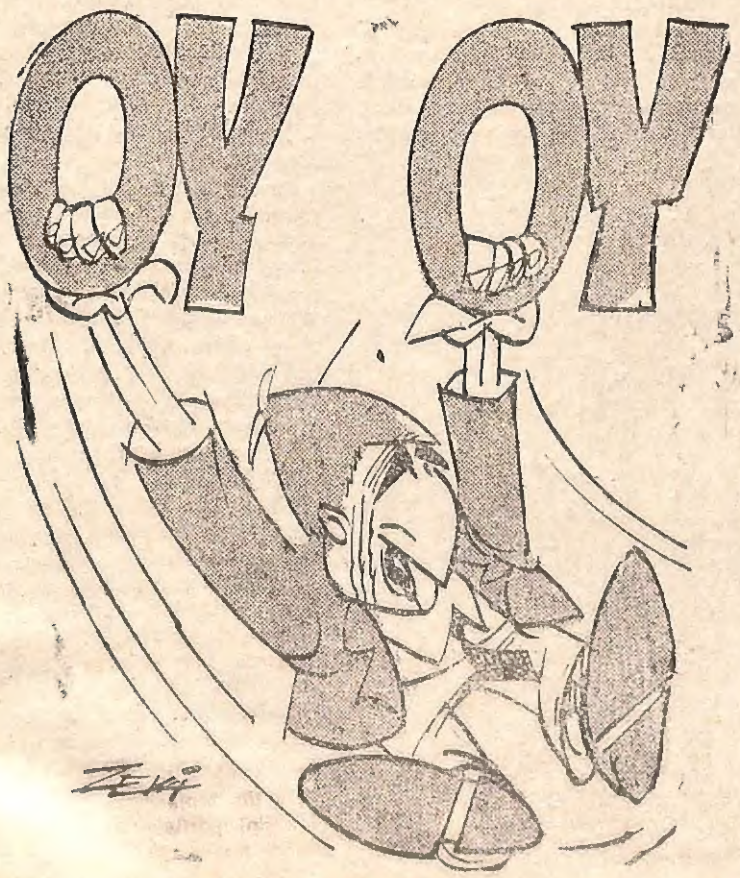

Tarzan zor durumda!...

— Elazığ'da sağ - sol çatıştı —

Sulhi Dölek'den SPOR HABERLERİ

UZAY KUPASI'NI TÜRK TAKIMI KAZANDI

BASKETBOL Millî takımımız, Uzay Kupası'nı başarılı bir uğraştan sonra kazanarak yüzümüzü güldürmüştür. Karşılaşmalara gelmeyen Merih, Jüpiter, Venüz ve Merküri takımları karşısında hükmen galip sayılan takımımız, durmadan tur atlayarak roket hızıyla şampiyon olmuştur. Kupa, çıkmaz ayın başında Ay'ın görünmeyen yüzünde verilecektir.

FUTBOLUN GANGSTERLERİN ELİNE GEÇTİĞİ YALANLANDI

Son günlerde ortalığı bulandırmak amacıyla bazı kendini bilmezlerin sağda solda fısıldadıkları söylentilerin uydurma olduğu, yapılan son açıklamalardan sonra apaçık anlaşılmıştır. Muhabirimiz bu konuda Ormanspor Başkanı Fahri Kocaoğlan'la aşağıdaki görüşmeyi yapmıştır.

«Efendim, bazı söylentiler duyduk.»

«Sanki bir siz duydunuz, biz duymadık. Söylentiler olacak elbet. Söylentiler var diye her şeyi bırakacak mıyız? Hadi, hadi! Top yuvarlaktır. Biz kendi işimize bakalım. Onlar da kendi işlerine baksınlar.»

«Diyorlar ki, futbol bazı para babalarının eline geçmiş. Sezon başında bir yatırıp birkaç ay sonra beş alıyorlarmış.»

«Neredeymiş bu yoğurdun bolluğu? Ben geçen sezon verdiğim yedi milyona karşılık on milyon ancak alabildim. Bir de üstüme başıma yaptılar.»

«Üstünüze başınıza mı yaptılar?»

«Yani giyim - kuşam falan. Bir de yemek - içmek...»

«Siz iyi niyetli olabilirsiniz. Peki öteki kulüp başkanlarının arasında futbol aracılığıyla halkı sömürenler yok mu?»

«Yok. Asıl halk bizi sömürüyor. Zaten futbol nankördür. Biz ta Kuzey Kutbundan futbolcu getirtelim, Angola'dan antrenör getirtelim... Karşılığında aldığımıza bakın! Yok biz gangster miymişiz...»

«Özür dilerim. Sizi sinirlendirmek istememiştim.»

Önemi yok. Bu senin suçun değil. Zaten bizim futbolumuz bu yüzden kalkınamıyor. Baltalayanlar öyle çok ki! Biri de çıkıp üç kuruş da ben vereyim demiyor.»

«Zaten herkes elindekini avucundakini verdi beyefendi. Yoksa bunca çok milyonluk transfer yapabilir miydiniz?»

«Ülkemiz milyarlık yatırımlara giderken milyonun sözü mü olur?»

Görüşmeden sonra tabancasını çeken Fahri Kocaoğlan, söylentilerin yalan olduğuna iyice inanan arkadaşımızın saatini ve cüzdanını almış ve kendisine Türk futboluna yaptığı katıdan dolayı teşekkür etmiştir.

SUNAY'IN DEMECİ TEPKİLER UYANDIRDI

Eski Cumhurbaşkanlarımızdan tabii senatör Cevdet Sunay'ın «Kurufasulya ile beslenenlerin sporda başarılı olmalarına olanak yok,» biçiminde yaptığı demeç, ilgili çevrelerde yankılar uyandırmıştır.

Kimileri sporda başarılı olabilmek için ne yemek gerektiğini tartışırken, yıllardır fasulyadan başka bir şey yemeyen bir sporcumuz şöyle konuşmuştur.

«Ben şahsen fasulyanın çok yararını gördüm. Yıllardır ayaklarım yere değmedi. Bu yüzden özellikle yüksek atlayıcılara bol fasulya yemelerini salık veririm.»

Bu sporcumuzun sözlerinin gerisi, ansızın başlayan gök gürültüsü yüzünden anlaşılamamıştır.

Bir başka sporcumuz da, «İçkimize karışırlar, kadınımıza karışırlar. Şimdi de yiyeceğimize karışıyorlar. İstediğim kadar fasulya yerim. İstersem içine bol sığır eti koyarım. Bu baskılar sürerse önümüzdeki sezon jübilemi yaparım,» demiştir.

Fasulya konusundaki tartışmanın henüz bittiğini sanmıyoruz. Bu arada kurufasulya, sporcu yaratılışlı olduğunu göstermek ve Bay Sunay'ı yalancı çıkarmak ister gibi bir kez daha zam görerek yirmi lira barajını aşmıştır.

İSTANBUL'A YENİ STADYUM YAPILACAK

Başbakan Demirel, Hora ve Yahya gibi önemli konuların arasında nasılsa vakit bulup bir spor muhabiriyle yaptığı görüşmede, İstanbul kentine yeni bir stadyum yapılacağını açıklamıştır. Stadyumun nereye yapılacağı ve kaç kişilik olacağı bilinmemektedir. İstanbul'un tek sorununun stadyum olup olmadığı da bilinmemektedir. Ali Sami Yen stadının ne olacağı da bilinmemektedir. Bunca bilinmeyen arasında ne halt edeceğimiz de bilinmemektedir.

CİNSİYET DEĞİŞTİREN TENİSÇİ YENİ AKIM BAŞLATTI

Erkekken kadın olan ve Renee adını alan tenisçi, yeni bir akımın başlamasına yol açmıştır. Dünyanın her yanında olduğu gibi, ülkemizde de sporcular değişiklik aramaktadırlar. Herkesin cinsiyet değiştirmesi olanaksız göründüğünden, bazı sporcular formalarını, bazıları saçlarının rengini, bazıları isimlerini, bazıları sevgililerini değiştirmektedir. Dal değiştiren sporcular da vardır.

Duruma sinirlenen bir sporsever, «Armut dalından ayva dalına geçmek, kuş beyinli olmak gerçeğini değiştirmez. Bu herifler asıl kafalarını değiştirmelidirler. Ama olmayan bir şeyi nasıl değiştirsinler?» demiştir.

ANTRENÖRLERİN GELECEĞİ NE OLACAK?

Fenerbahçe futbol takımının antrenörsüz olarak sahaya çıkıp Giresunspor'u 3-0 yenmesinden sonra, spor çevrelerinde, antrenörlerin gerçekten gerekli olup olmadığı tartışması almış yürümüştür. Birçok kulüp daha şimdiden antrenörlerinin gerisine birer şut çekip avuta gazlamıştır. Yakında aynı şeyin öteki antrenörlere ve, daha iyisi, futbolculara yapılacağı umulmaktadır.

KISA KISA

Necmettin Hoca, Balkan Atıcılık Şampiyonasına çağrıldıysa da tüfek atmasını bilmediğini söyledi ve ancak öteki yarışmacılar da tüfekçilerini bırakırlarsa atıcılık şampiyonasına katılabileceğini belirtti.

Kapkaççılık dalında birkaç kez millî olan Yahya'nın askerden kaçmadığı, ancak çıktığı kır koşusunda hızını alamayıp İskenderun'dan Ankara'ya dek koştuğu bildiriliyor.

Ankara'nın yeni yapılan kapalı spor salonu geçen hafta törenle açıldı ve açık spor salonu oldu. Bu yüzden kapatılması düşünülüyor. Re re re-ra ra ra...

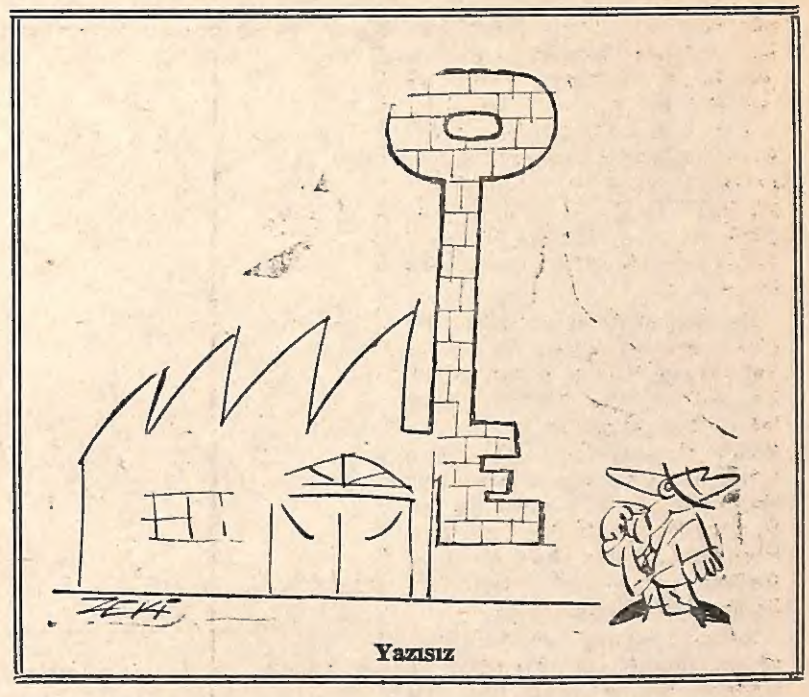

Yazısız

— Mevsimlik yeni zamlar geliyor —

SONBAHAR!...

NEŞELİ İLANLAR NURİ

HER TELDEN

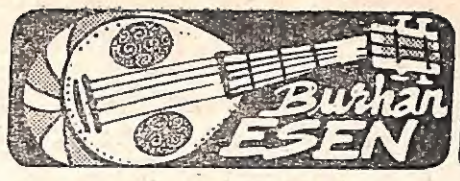

HER TELDEN

UZAY GIRGIRLARI

KÖPRÜSÜ BİZDEN...

Bir M.C. li topluluğunda Merihte hayat olup olmadığı tartışılıyordu:

— Oksijen bulunduğuna göre mutlaka hayatta vardır.

— Varsa vardır, yoksa yoktur. Bize ne bundan?.

— İstanbul Atatürk köprüsünün temelini Süleyman Demirel atmıştı. Şimdi sıra Erbakanda. Merih - İstanbul asma köprüsünün açılış töreninde söyleyeceği tarihi ve uzayî nutku hazırlamaya başlamıştır bile...

KITA SAHANLIĞI

Zühal yıldızının gözcüleri dürbünle etrafı taradıktan sonra bağırdılar:

— Ufukta yabancı gemiler ve uçaklar göründü. Dünyalılar gezegenimizi işgale geliyorlar galiba.

Kumandan:

— Telaş etmeyin, dedi, gördükleriniz Yunanlıların aygıtlarıdır. Kıta sahanlıklarının buraya dek uzandığını kanıtlamak istiyorlar anlaşılan!..

DÜNYALILARIN İŞİ DEĞİL

Merihliler Amerikanın gezegene indirdikleri uzay aracını inceliyorlardı.

Araştırma yapan bilginlerden biri:

— Bu füze, dedi, dünyalıların marifeti değil!

— Nereden biliyorsun?

— Dünyalılar bilimde bu kadar ileri gitmiş olsalardı Merihe laboratuar yerine, yerine, Atom bombası fırlatır, hepimizin iflahını keserlerdi...

FATURALI HAYAT

Var mı pulun
Alem kulun
Mangırı bastırırsan
Karada yürür vapurun.

———

Parasız aşk ta olmaz
Meşk te
On ikiye çeyrek kala
Kadehleri kır
Camları parçala
Sonra hesabı öde.

———

Yemek içmek
Dalga geçmek
«Seni seviyorum» demek
Hattâ abi
Esnemek
Ücrete tabi.

———

Beleş kaynamaz
Tencere tava
Alınmaz hava
Pahalı dünyada
Yalnız ölmek bedava!..

Burhan ESEN

FUAR'DAN FIKRALAR

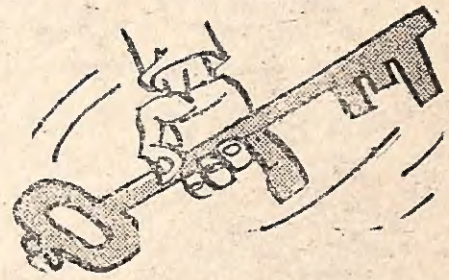

KAYIPLAR :

Fuardaki hoparlörler kayıp anonslarına başlamışlardı:

— Bir anahtar bulunmuştur. Sahibinin Dokuz eylül kapısına müracaatı rica olunur.

Az sonra M.S.P. Genelbaşkanı adı geçen yere başvurarak anahtarını almıştı.

— Bir at nalı bulunmuştur . Sahibinin...

A.P. Genelbaşkanı kayıp bürosuna başvurmuştu.

Az sonra hoparlörler;

— Bir çivili sopa ile, zincir bulunmuştur, anonsunu üç kez tekrarladıkları halde... M.H.P. Genelbaşkanı kayıp eşya bürosuna başvurmamış, emanetleri almamıştır.

BİR İHTİMAL DAHA VAR!...

Beyazperdeden, cumbalı pencereden, daha bilinmez nereden sahneye atlayanlar ilk denemelerini İzmir Fuarında yaparlar. Alacele ve güçlükle iki, üç şarkı öğrenmişler, sahneye çıkınca da bildiklerinin yarısını unutmuşlardır...

Bunlardan bir hanım okuyucu, sahneye çıktığında, elinden kaçmıştı ipin ucu:

— Bir ihtimal daha var! diyor, sonunu getiremediğinden yeniden başlıyordu:

—Bir ihtimal daha vaaar!.

— Bir ihtimal, bir ihtimal, biiir ihtimal daha vaar!

Seyircilerden biri dayanamadı, yüksek sesle, şarkının ötesini tamamladı:

— Bu işi beceremediğine göre zengin bir koca mı bulmak dersin!...

ENTARİSİ AL İZMİR FUARI :

— TRT'yi, öğretim kuruluşlarını millileştiren, aşırı cereyanları pillileştiren cephe iktidarı fuarı unuttu, dedi arkadaşına. Sonra devam etti: «Fuarın kapısındaki Enternasyonal kelimesini bu yılda yuttu...»

Beriki cevap verdi:

— Aman yavaş konuş, duymasınlar. Hemen kapıdaki tabelayı değiştirir: «Entarisi Al İzmir Fuarı» şekline sokarlar!...

MÜRETTİP :

Endam İtalik. Göğüsler sürmanşet. Kaşlar on punt. Kumpasa koy, galeye indirirken dökülmesin, sıkı tut!.

ŞAİR :

Kadın denince akla elbette gelmez taze bakla. Kadın dediğin hoş bir kafiyedir. Sevgililerimizin adı hep Safiye'dir...

AVCI :

Kuş avlanmanın yasaklandığı aylarda, gelince dara, namluyu çeviririz mini etekli bıldırcınlara. Gez, göz,, arpacık. Nişan alırken vermeyiz açık. Tetik yerine kalplerin tizerine basarız. Hedefi onikiden vurur, çifteyi duvara asarız.

AŞÇI :

Köftemiz kadın budu. Bazan aşarız hududu. İmamın yerine biz bayılırız. Dilber dudağına

şerbet dökerken aklımız başımıza gelir, ayılırız..

ŞOFÖR :

Farları yeşildi: «Yol açık» diye yüzüme baktı. İçimi yaktı. Yürürken kadillak gibi aktı. Kaçıncı vitese takarsan tak su kaynatmaz. Hangi şifer direksiyona geçerde aklını oynatmaz..

BALIKÇI :

Elalemin oltasına talih takılır, bizimkine de kör Salih. Kadının adını da unuttuk, tadını da. Parlamadı hiç bahtımın yıldızı. Yirmi yıldanberi bi kez bile ağına düşmedi Deniz Kızı.

BAYRAM ARMAGANI

Fikret YILMAZ

Ramazan'ın farkı yok, bize başka aylardan,
Zaten her gün orucuz, ne haber var Bayramdan?...

Sabır taşım çatladı, ben de isterim Bayram,
Bol baklava, börekli, dolu dolu armağan...

Bu kez plânım başka; paso, komşuya, dosta,
Züğürtlükten kurtulup, kurulacağım post'a...

Bayramı fırsat sayıp yollara düşeceğim,
Böyyük siyasilerin elini öpeceğim...

Bir çare doğacaktır, umuyorum, soruna,
Mutlu bayram gününün saygınlığı uğruna...

İlk Demirel var elbet, ziyaretin başında,
O gün olmaz inşallah DGM telaşında...

Güleryüz yeter bana, istemem kahve, likör
Bendeki şansa bakın, Allah beni görüyor...

Öyle pek çok şey değil, Demirel'den dileğim,
Versin armağanımı, ellerinden öpeyim...

İster tam gerçek olsun, ister biraz hayali,
Olsam yeter, bir küçük şirketçiğin sahibi ...

Sanmam ki boş çevirsin mübarek günde beni,
Şu sefil yaşantımın olsun artık düzeni...

* * *

Hoca'yı unutmak mı? Böylesi bir bayramda?...
Demirel'lerden sonra, Erbakan var sıramda...

Tatlı yer, tatlı söyler, umut verir insana,
Ben de rica ederim; bir temelcik, tarlama...

Kırmaz insan kalbini, en böyük bayram günü,
İşte o zaman doğar, benim tarlanın günü...

Benim için bir dua ederek, düşe yatsın,
Yeter ki tarlama da bir küçük temel atsın...

Takunyasını taşır, ibriğini dökerim,
Tesbihli ellerinden hörmet ile öperim...

Garanti fabrikayı, cebe koyup fırlarım,
Çünkü daha bitmedi bayram tasarılarım...

* * *

Doğru koşarım hemen, Bay Türkeş'in evine
Kalbi yumuşak onun, bakmayın sertliğine...

Tiril tiril titreyip, ellerinden öperim,
Alışmıştır dizlerim, titremede süperim...

Bu, yüce soylu kişi, sanmam ki kırsın beni
Kımızımı içerken söylerim dileğimi...

Bir kaç adet Tosuncuk... Söyle gözü pek, yiğit,
Şirket ve fabrikamda hır çıkarmasın bir it...

Bu mübarek bayramda dileğim olsun kabul,
Sonrası artık kolay, önemli mi para, pul?

KADIN — Annemle babamı çok seveceksin... Bu akşam evde yoklar!...

— Hayatımda tanıdığım en güçlü erkek sensin!...

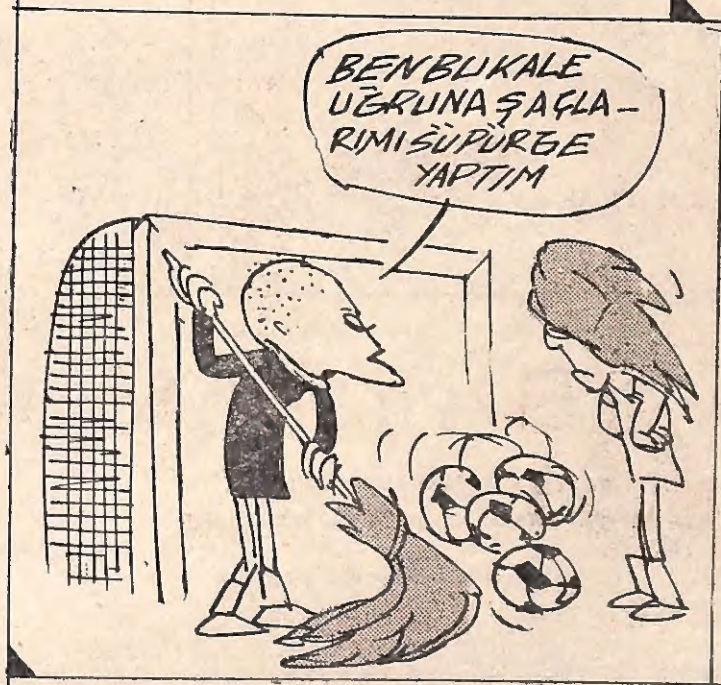

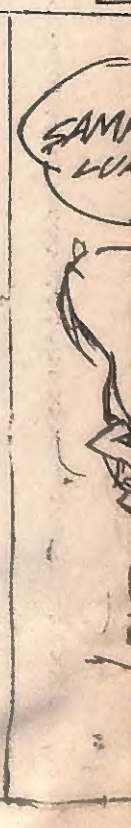

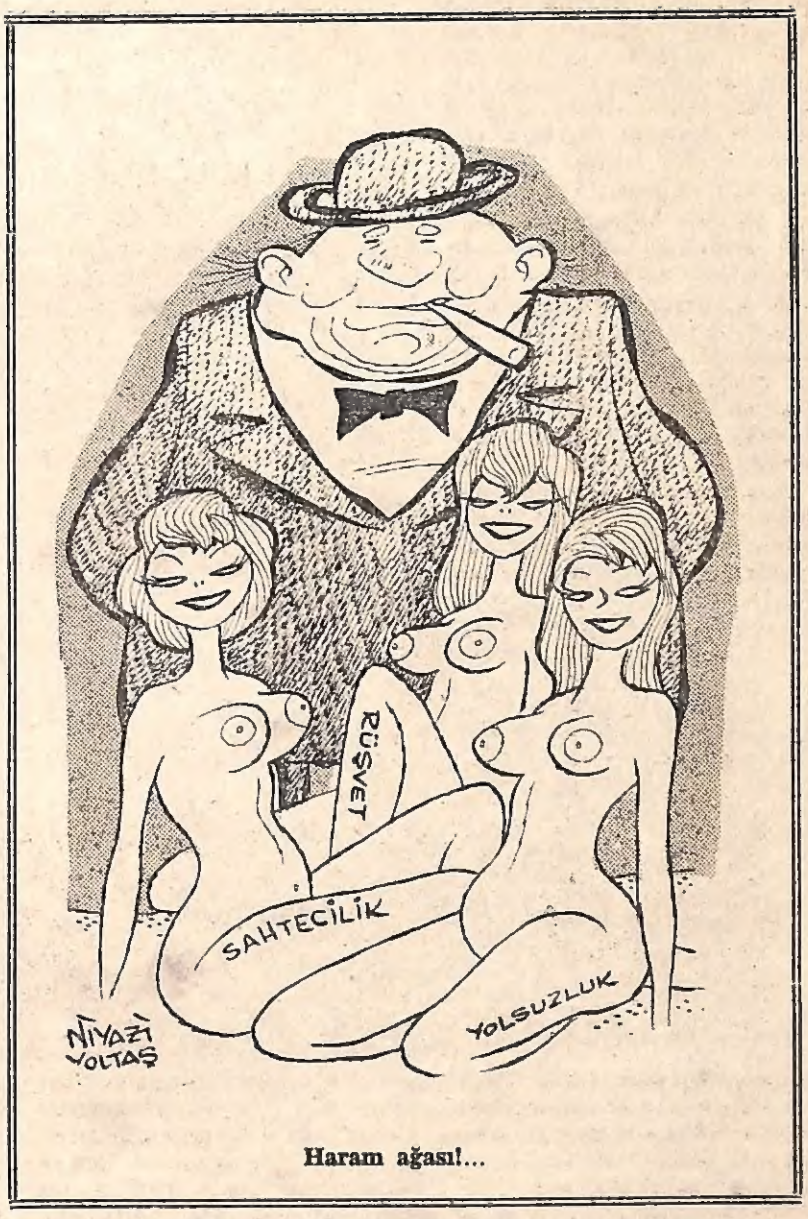

Haram ağası!...

— Bu cesareti gösterirsem benimle evlenir misin?...

dünyayı altüst eden M'ler...

ERHAN TIĞLI

ÇOCUKLUĞUMUZDA «Mantrake,» «Maskeli Süvari,» «Tom Miks» gibi kahramanlardı bizi yerimizden oynatan, altüst eden M'ler. Bebekliğimizde ise anamızın Meme'si ve Mama oldu canımızın M'si. Gençlik çağına girince kimimiz Manda güttük, kimimiz Mandolin kursuna gittik, Mandalin yedik, Zeki Müren'in sesinden: «Koklamaya kıyamam, benim güzel manolyam» şarkısını işittik, sevgilimizi manolya'ya benzettik, ama zaman geçince gördük ki bizim koklamaya kıyamadığımız manolyamızı bir oebi dolu Manav yiyivermiş de öte yakaya bile geçivermiş...

Sonra menekşenin morü, gökyüzünün mavisi avuttu bizi. Mendil salladık giden gençlik yıllarımızın ardından melul mahzun. Meyhaneler meskenimiz oldu.. Derken Mevki hırsı Makam hırsı kapladı meydanı. «Millet'e hizmet» Maskesiyle Meydana çıktı Millet vekilleri. Seçtik Meclise gönderdik kendilerini. Onlar eyi Müz yerlerken bizim meyvamız mayhoş erik oldu. Onlar maydanozlu köftelere yumulurken bizim malımız mülkümüz maaşı bir türlü artmayan memurluğumuz oldu...

Mart geldi, kapıdan baktırdı, Mayıs geldi, sandığı sepeti sattırdı. Mızrak gibi kaldık. Memnuniyetimizden, mutluluğumuzdan acı acı sırıttık. Elimize mostralık olarak yan ödeme verdiler. Bizimki üç kurusta kaldı, onlarınki Martı oldu uçtu...

Ağır aksak yaşadık, sonunda mort olduk, mevt olduk. Arkamızdan bir Mevlit okuttular sadece. Mezar taşımız bile dikilemedi. Kurtların, yılanların midesi bayram ettil...

İşte bizim yaşantılarımızı altüst eden, sonunda yerle bir eden M'ler bunlar. Şimdi gelelim Türkiye'yi ve dünyayı altüst eden M'lere.

MARİLYN MONROE : Sarı saçlı, baygın bakışlı, can yakışlı bir bomba idi. Dünya'yı öyle altüst etti, yerinden oynattı ki bütün esmerler saçlarını sarıya boyattı, yürüyüşünü, makyajını ona göre ayarladı. O, geceleri yatakta çırılçıplak yatıyormuş diye üşüttü, nezle oldu, hastalandı. Kızlar saçlarını, kalçalarını Marilyn gibi kıvırdılar, erkekler Marilyn'in bütün filmlerini defalarca seyrettiler, resimlerini babuçlarına astılar. Marily herkesi mutlu etti, meşgul etti ama kendisi mutlu olamadı, durmadan sevgili, koca değiştirdi, uyku hapı aldı, canına kıydı. Rüzgâr gibi gelip geçti...

MODA : Dünya'yı altüst eden, yerinden oynatan nesnelerden biri de modadır. Genellikle kadınları azdırır, hepsini Mıknatıs gibi çeker parmağının ucunda oynatır. Her yıl kadın modası değişir. Kimi zaman mini etek moda olur, erkeklerin gözü gönlü açılır, kimi zaman etekler yerlerde sürünür, erkekler yaslara bürünür. Bir rock and roll modası çıkar, gençlerin beli, kalçası sallanır, vücutları sakatlanır. Hula hoop modası kişileri çember içine alır, lak lak modası çıkar gürültüden durulmaz. Modayla birlikte Mankenlik de rağbet görmeye başlar, kadınlar, kızlar manken gibi zayıf olacağız diye yemekten içmekten kesilir, yay gibi, kıl gibi kalır...

MAYO : Bu da modaya bağlıdır ama ondan daha rüzgârlıdır. Kıştan başlar mayo modellerinin teşhir edilmesi, gösterilmesi, gazetelerde resimlerinin yayınlanması. Önceleri kadınlar saçlarını, kollarını, bacaklarını göstermezlerken şimdi gösterilmedik yerleri kalmamaktadır mayo sayesinde. Mayolar tek parçalıydı önce. Sonra iki parçaya bölündü: Bikini oldu, derken onunla da yetinmedi, Tanga oldu, vurdu bir manga askeri, gerekmeden tüfek, tabancal Kimi kadınlar üst kısmını da attılar, göğüslerini güneşte yaktılar. Yokini olsa da ağzımız mayo lafı etmekten kurtulsal..

Kışın bacağım görünmesin diye eteklerini çekiştiren kadınlar yazın giyerler kısacık mayoları, kışın göstermedikleri yerlerini yüzde beşyüzünü gösterirler...

MOBİLYA

Mobilya dünyadan çok Türkiye'yi altüst etmiş, çivisini oynatmıştır. Sayın Yahya Kemal Demirel «Hayali Mobilya» ihracıyla vergi ladesi almış, mobilya değil sunta satti diye kem ağızlılar tarafından suçlanmıştır. Siz sakın inanmayın bunlara. Alın birer adet suntasal mobilya. Bol bol hayal kurun, üstüne oturun da...

MUHALEFET

Dünyadaki ve Türkiye'deki iktidarın muhalefetten çektiğini kimseler çekmemiştir doğrusu. Hele bizdekiler pek yaman. Demirel dedi elamanı Böyyük Türkiye için çalışırsın, küçük işler yapmakla suçlarlar, her ile bir temel atarsın, hayal diye bıyık altından gülerler. Yatırım yaparsın, her işi yatırdı diye alay ederler. Adamı deli ederler!

Parti muhalefetinin yanında bir de hava muhalefeti vardır. Her işe engel olur, yolcuyu yolundan alıkoyar, tertemiz elbiseleri çamura boyarl...

MONTREAL

Bu yıla gelinceye kadar Montreal'in dünya'yı altüst edecek bir gücü, kuvveti yoktu. Ama ne zaman ki bu yıl Montreal'de Olimpiyatlar yapıldı, yer yerinden oynadı. Ruslar, Amerikalılar, Doğu Almanyalılar Madalyalara abone olurlarken bizimkiler topu attı, madalyanın altınını, gümüşünü, bronzunu alamadı, sadece nal topladı...

MERİH

Gerçi kızlarımıza, erkek çocuklarımıza «Merih» adını koyardık ama Merih'in pek sesi soluğu çıkmazdı şimdiye dek. Sadece bize uzak bir gezegen olarak bilirdik kendisini. Ama bu yıl o da ön plâna çıktı. Amerikalılar robot uydu gönderdi, resimlerini çektirdi, toprağını taşını incelettirdi. Gazetelerde her gün yok toprağı pembeymiş, havası sisliymiş, canlı yaşayabilirmiş, yaşayamazmış diye haberler çıktı, çıkmakta. «Merihten Saldıranlar» diye bilim - kurgu filmleri çevrilmekte...

VE DİŞİ M'LER...

Yüzyıllarca önce MERYEM çıktı meydana. İsa'yı doğurdu tek başına. Oldu tüm hıristiyanların anası, madonnası. Geçenlerde bir köyde bizim talihsiz meryem de yaptı aynı işi. Ama doğan çocuğuna İsa adını koymasına rağmen kimse kendisine inanmadı...

Marika da ünlü dişi M'lerdendir. Hattâ bir zamanlar bir şairimiz «Marikanın Donu» diye bir şiir kitabı yayımlamıştı. Kendisi bir rum dilberidir. Hora yüzünden savaş çıkacak Türklerle diye korkusundan altına edip durduğundan artık don giymemekte ama şirretliği de elden bırakmamaktadır. Mualla da ünlü M'lerdendir hani. Mualla'yı görenler oh ne âlâ demekte ve yürürken mambo yapan kalçasına bakıp durmaktadır. Mine Mutlu da geçen yıl çevirdiği seks filmleriyle tüm erkeklerin kalbini hoplatmıştı. Bu yıl şarkı söyleyerek kendisi hoplamaktadır..

Erhan TIĞLI

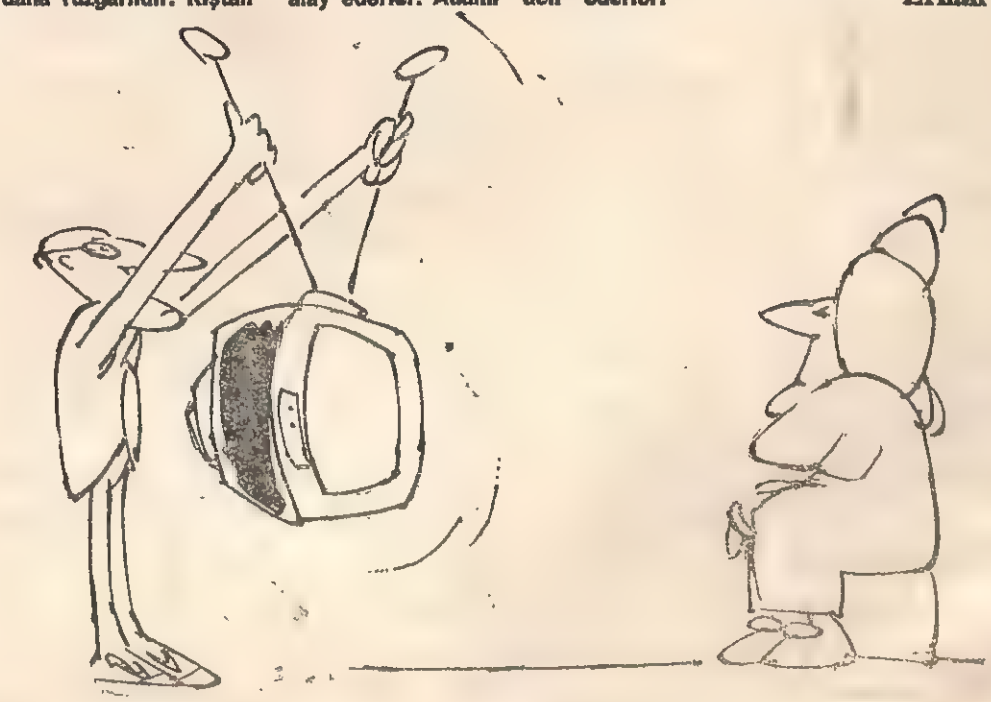

— Sehpa alıncaya kadar böyle idare ederiz!...

BENLİ SUZAN NEDEN ÇARPILDI?

SESİNİN güzelliği ve burnunun çarpıklığı ile semtte isim yapan Benli Suzan:

Gazetelerde iki ünlü solistin burunlarını düzelttirdiklerini okuyunca çok üzülmüş. «Solist olarak burnu çarpık, bir ben mi kaldım?» demiştir. Üzüntüden sesi kısılan, burnu daha da çarpılan Benli Suzan, tanınmaz hale gelmiştir. Burun düzelttirme ücretinin ellibin lira olduğunu öğrenince, büsbütün çarpılmıştır...

Semt sakinleri kendisini cinlerin çarptığına inanmışlar... Benli Suzan'ı SETTAR HOCA'YA okutmağa karar vermişlerdir. SETTAR HOCA okumuş - üflemiş... öylesine üflemiş ki... (raslantı bu ya) Benli Suzan kendisini (Plâstik cerrahi Kliniğinde» bulmuştur. Suzan'ı hangi baş soliste benzettilerse.... Hemen ameliyathaneye almışlar. Fakat öylesine çarpılmış ki, Benli Suzan!... Doktorlar neresini düzeltmekle işe başlıyacaklarına bir türlü karar verememişler.

Ameliyatı bir ay sonraya ertelemişlerdir.

Meraklı Turşucu'nun Cevabı

ASLINDA bu meyhane de herkes birbirini tanır. Fakat saatler ilerledikçe durum biraz değişir. Üç arkadaş oturmuş bir masada içiyorlardı. Masaların birinden kalkıp bir adam sokuldu yanlarına, «Sormak ayıp olmasın ama» dedi Rıza'ya «sen neden çorap giymiyorsun arkadaşım?» «Belki çorabı yoktur» diye bir ses geldi kulaklara. «Öyle mi arkadaş?» diye sordu masaya gelen adam. «Çorabını yoksa icabına bakarız... Kıyakçılık öldü mü be?!» Her kafadan bir ses çıkmağa başlamıştı.

Bunların elinden kurtulamıyacağını düşünen Rıza çorapçızade durumu açıklamağa karar verdi. Ayağının birini havaya kaldırdı: «Bakın dostlarım» dedi delik pabucunu gösterdi.» Buna çorap mı dayanır?... Ben her gün çorap değiştiremem, zengin değilim!... Şimdi neden çorap giymediğimi anladınız sanırım.» Meraklı sanki bu cevabı bekliyormuş gibi, patladı! «Arkadaşın poposu da delik ya... Allah bilir bu yüzden don da giymiyordur, dedi rahatladı ve gitti yerine oturdu..

ŞÖHRETLER dikiz

FUTBOLCU

Bir maçta üç gol atan futfulcu:

Onsekize dalmıştı...

Arkadan bir ses geldi kulağına:

«Patlat!»

Top ağlara takılmış, gol olmuştu.

Sevineceği yerde, golü atan üzülüyordu...

«Olmadı, yine patlatamadım!.»

İÇKİNİN ZARARLARI

BİZİM Cafer Zorlu, deli - dolu bir adamdır. Lâfını esirgemez. (Pat) diye söyler. Geçenlerde, gazetede sigaranın zararlarından söz ediyordu. Sigarayı nasıl bıraktığını anlattı. «Ağa» dedi «yakında içkiyi de bırakacağım!» Şaştım doğrusu, Nası olurdu?... Cafer ayda bir, yarım şişe votka içen adamdı.

***

Cafer'in kendisi gibi, çevresi de genişdir. Onun gittiği bir (Karagümrük kahvesi) vardır. Hepsi dost, hepsi arkadaştır ona. (Prefa) oynarlar... Sonra da, on - onbeş kişi gider, bir meyhanede içerler!...

Bizim Zorlu'nun eli de açıktır.

Hepsi sarhoş olur. İçlerinde tek ayık Cafer Zorlu'dur. Yarım şişe votka içip kendini içkici sanan Zorlu, adamlara: İçkiyi bırakacağını söyleyince... Hepsinin tepesi atmış. Bırakıp gitmişler Zorlu'yu. Cafer bozulmuş. Ver «ağa» demiş meyhaneciye: «Yarım şişe votka ver!» İçmiş Zorlu!.

Bir yarım daha içmiş. Olmuş zurna!.. Adamlar meğer gitmemişler. Dışarıda Cafer'i dikiz ediyorlarmış. Girmişler içeri.

«Tamam» demişler.

«Şimdi içkiyi bırakabilirsin!»

Ben, Zorlu'nun başından böyle bir olay geçtiğini bilmiyordum. İçkiyi bırakacağını söyleyince şaşırmıştım. Yarım şişe votka'nın ne zararı olurdu? Zararlarından söz edip duruyordu. Meğer Zorlu, bir gece de içkici olup çıkmış da, bizim haberimiz yokmuş!..

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,
ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

Biz Avrupa Görmüş Adamız!

Muzaffer İzgü ★

— 5 —

SONA KALAN DONA KALMAZ

ZÜRİH garındayız, rezervasyon bölümünde, sıramızı bekliyoruz. Sarışın bir kız, sakallı turistin birine sabırla yazdırmağa çalışıyor. Efendim tren Zürih'ten kaçta çıkarmış, çıktıktan sonra bilmem ne İstasyonuna ne zaman varırmış, orada kaç dakika dururmuş, hangi trenle karşılaşırmış, sonra hangi istasyonlardan hangi saatte geçer, sakallının gitmek istediği yere varırmış. Kız sabırlı, sakallı soruyor, kız yazdırıyor, arada bir kız, bizi beklettiği için olacak gülücük atıyor. Ama sakallının işinin bittiği yok ki, sanki mübarek demir yolları uzmanı olacak, haşır haşır açıyor defteri, yazıyor babam yazıyor. Bu ne sabır. Bizdeki, bizim Sirkeci garındaki danışmacı beyi anımsıyorum, şayet ki bu adam, bu danışmacının önüne gelse, boğar atar. «Ulan seni bana sayıyla mı verdiler...» Ayakta beklemenin olanağı yok, oturduk, adam haşır haşır defterini açıyor, yazıyor babam yazıyor. Turgut, «Sıra bize geldi» dediğinde, sakallı meğer birşeyi unutmuş, gelip onu soruyor. Yine bekle... Oh çok şükür adamın işi bitti. Kız, hemen yerimizi ayırıyor, üç frank rezervasyon ücretini alıyor. Otelin belli, kaç liraya yatacağın belli, elinde de plân. Taksi ister misiniz, yooo biz yaya gideriz. Uzak değil istasyona. Gardan çıkmağa çalışıyoruz. Küçük küçük el arabaları, herkes bavulunu bu arabalara yüklemiş, öyle üzerine götürelim mi âbi, pencereden bavulu kapalım mı âbi, hele hele, Sirkeci garında dönüşte duyduğumuz, «Gümrükten geçiremeyeceğin bir malın varsa geçirelim âbi» diyen yok... Bavulunu getir garın kapısına dek, oradan çek bir el arabası, yükle, bin vagonuna...

Kapitalist dünyanın parasının aktığı kent Zürih. Herşeyinden belli. Neyinden mi, önce giysilerinden. Oho, bizim giysiler pek partal kaldı Zürihlilerin yanında. Kadın erkek, hepsi de en son moda giyinmişler. Para bol, köpekten belli. Herkesin köpeği var, kadın erkek, kimisinin iki köpek, biri dişi, biri erkek, üşenmedim inceledim, köpeğin sahibi de ters ters baktı bana. «Ulan ters bakacak ne var, köpek dişi mi erkek mi diye baktık. «Bizim itlere benzemiyor bu itler. Öyle bakımlı itler ki, bilmem itlerde gut hastalığı olur mu, hangi şu çok beslenmekten, köpeklerin tümü zor çekiyorlar bedenlerini... Bizim itlere benzemeyen bir yönleri de, hiç dalaşmıyorlar.

Sonra zenginlik mi, şeftalinin kilosunun bizim parayla yüz seksen lira olduğu vitrin de gördük. Zaten manav değil, galiba eczaneydi orası, duvarlar boydan boya fayans, meyvalar fayansın içinde. Görünümleri bile değişik, vernikletmişler mi ne? Ama bir vernik için de tutup bir kilo şeftaliye yüz seksen lira verilmez. Sonradan öğrendik ki, bu eczane gibi manav vitrininin olduğu cadde, bizim Nişantaşı gibiymiş, Osmanbey gibiymiş, Şişli gibiymiş. Kim mi söyledi, bir Türk işçisi, adı Ramazan. Migros'ta rastladık Ramazan'a.

Migros'u var İsviçre'nin, daha doğrusu şöyle demek gerek, bizim de Migros'umuz var. Orta halliler buradan alışveriş ediyorlar. Ramazan, şöyle bir yarım tavuk alacakmış, pişmiş, gidecekmiş parkın birine yiyecekmiş. Haydi bakalım, Ramazan'dan çok şeyler öğreniriz, başka işçilerle de konuşuruz...

— Bize de yarımşar tavuk! Amanın pek sıcak.

— Nereye gidiyoruz Ramazan?

— Nehir kıyısına, orada su da var ağabey, tuvalet de.

Nehir kıyısı boydan boya park. Kapitalist ülke ama, galiba akılları ermiyor, üçkâğıtçının biri çıkıp da, nehrin kıyısına bir gazino kondurayım, dememiş. Kıyılar halkın. Öğle zamanı çiftler, banklara oturmuşlar, kerataların karınları tok, sırtları pek, sevişip duruyorlar.

— Tavuklar soğumasın, yiyelim beyleri...

Ramazan Bursa'lı... Terziymiş Bursa'da, bırakmış gitmiş İsviçre'ye, ama fabrikası kapanmış. Şimdi işsizlik parası alıyor, böylece altı ay idare edecek bakalım, ondan sonra ne olacak?» Ne olacağı var mı, Demirel ve Erbakan Hoca'nın attığı temeller üzerinde yükselen fabrikalarda iş bulacak...» Ramazan bunalmış, Ramazan bitmiş. Ramazan'ın midesinde ağrılar başlamış. Boşluktan, işsizlikten. Hep düşünürmüş karısını, çocuklarını, geceleri uyuyamazmış. Hani işte çalışırken, hiç olmazsa yorgunluktan yatınca sızıyormuş, ya şimdi, önüne karısı gelliyormuş, çocukları geliyormuş.

— Git Ramazan memlekete?

— Gidemem ağabey... İşçi Bulma Kurumuna iş yazıldık... Bu da önemli değil de, işsizlik ücreti aldığım için haftada iki gün gidip deftere imza atmak, ben buradayım demek zorundayım.

Ramazan bize öyle bakıyor ki, Bursa'ya yakınız, aynı dili konuşuyoruz, aha birkaç gün öncesi Bursa yakınından gelmişiz, bizi Bursa sanıyor Ramazan, nereye götüreceğini bilemiyor...

— İşte, diyor Kafe Avrupa, buranın en lüks kahvesi...

— Hiç girdin mi Ramazan?

— Yoo, şimdi gireceğim.

— Boşver o zaman Ramazan.

— Yoo gireceğiz ağabey. Bunlarda hizmet hep aynıdır, ne olursan ol.

— Yok Ramazan yanlış anlama...

Girdik Kafe Avrupa'ya.

İyi para alıyormuş işçilerimiz İsviçre'de, Almanya'ya hiç benzemezmiş. Biriktirebilirmiş insan, ama yine tüm Avrupa'da çalışan işçilerimiz gibi olursaymış, yemezsen, içmezsen, bir de çoluk çocuğa hasret gidersen. Tercih sırasına göre, İsviçre'de de en sondaymışız. İyi amele, iyi tren yolu işçisi, kara yolu işçisiymişiz İsviçre'de.

Ulusal Müze'den çıktıktan sonra, Emniyet Müdürlüğünün önünden geçtik. Müdürlüğün önündeki bir panodaki fotoğraflar ilgimi çekti, gittim baktım, meğer hani bizde hergün birkaç tane olur ya, onlardan, trafik kazaları resmi... Hem de nasıl resimler, trafik kazası demeğe bin tanık gerek, otomobilin kapısı azcana eğilmiş, altına yazmışlar, «Büyük trafik faciası.» Adamlar ya faciaların ne olduğunu bilmiyorlar, ya da gerçekten facia olan trafik kazası görmemişler... En iyisi ne yapalım, veya bizim ilgililer ne yapsınlar biliyor musunuz. Avrupa'ya trafik kazası resmi ihraç edelim. Hem para kazanırız, hem Avrupalı facia neymiş onu görür.

Az ilerde bir dükkân, antika eşyalar satıyormuş. Hani şu bizim kömürlü ütülerimiz var ya, dört yüz elli lira, kahve değirmeni, yâni el değirmeni dört yüz lira, anamızın beş numara gaz lâmbası, altı yüz lira. Alan var mı? Var elbette, yoksa adam enayi mi, onca dükkânı açsın, başında beklesin.

Ramazan bize Zürih'in batakhanesini gezdiriyor, öyle diyor Ramazan, batakhane burası ağabey... Uzun bir caddemsi sokak, iki yanda biracılar, kahveler, içi gençlerle dolu. Çılgında dans edenler. Yerde oturmuş duman çeken bile gördük, ne içiyor belli değil, nargile gibi şey elden ele dolaşıyor, ortada bir genç kız şarkı söylüyor, gencin biri gitar çalıyor. Az ötede, iki homoseksüel erkek diz çökmüşler, birbirlerinin budlarından yakalamışlar, öpüşüyorlar... Hiç kimsenin ilgisini çektiği yok. Yalnız bir arap durmuş, durmuş da değil, diplerine yaklaşmış bakıp duruyor, «Ei acayip» der gibi ikide bir de yöreye bakınıyor. Seks filmleri gösteren sinema, onun yöresinde satılık kadınlar, müşteri bekliyor... Ramazan, ülkede, saat yirmi birden sonra bağırmak çağırmak yasak dedi ama, *burası* galiba ülkenin sınırları *içinde* değil,

(Devamı var)

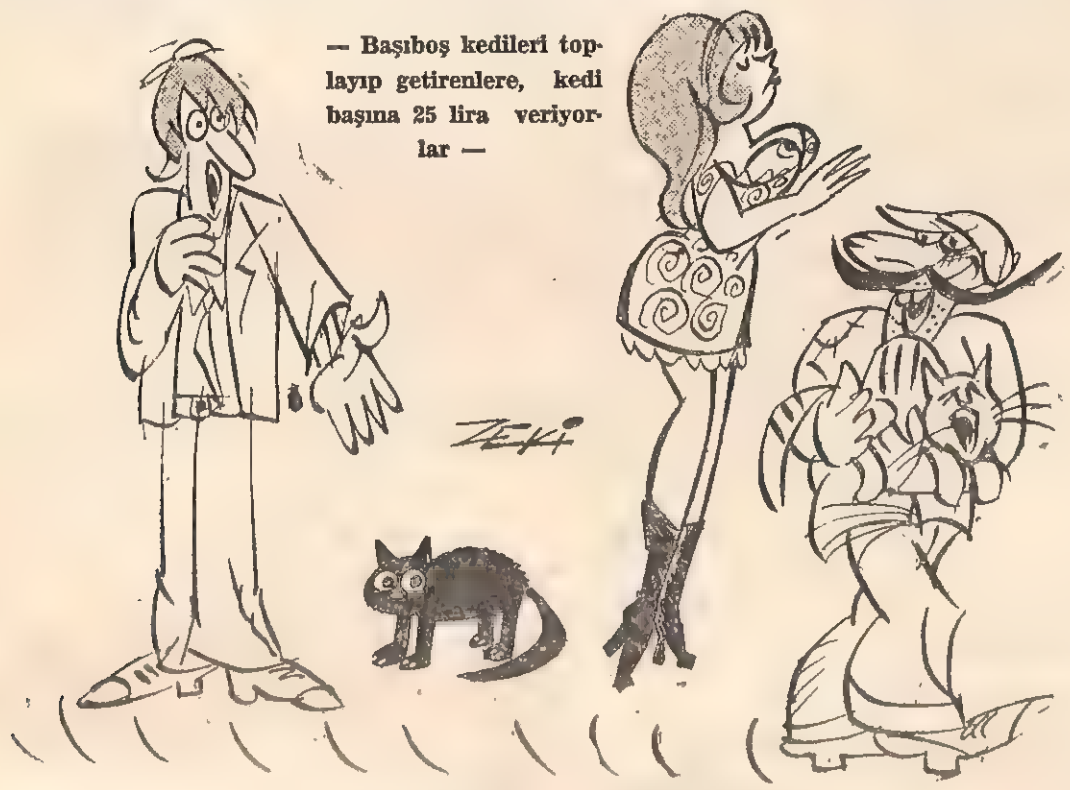

— Başıboş kedileri toplayıp getirenlere, kedi başına 25 lira veriyorlar —

— Yoo onu alamam... Karı - Koca arasına girmem ben!...

TURİSTLER

Uyduran ve çizen
Aydın Altıntaoğlu

Sevgili Akbabacılar
Turist mevsimi tükendi. Güya Turist döviz getirirmiş. Çok doğru. Bu yıl devlet turizmden şööle bir 150.000.000 kuruş kazanmıştır gibimize geliyor.

Kaçak sigaradan da epeyce para kazananlar oldu. Tarihte ilk olarak ülkesine gelen turiste kaçak sigara satan ülke türkiyedir. Yanda gördüğünüz resim bir turist alış-verişidir.

MAMAAN! AY GOYİNG GELİYORLAAA

DUR! BİR DAKKA HANIM KIZIM

MADAMAA! GELMEZMİSİN ODAMA!

Böyle sahneler her zaman her yerde görülür.

Bu sahne ise daha lüks turist dükkanlarında görülür.

300.000 $ + 25.000 £ VE 3 M.C. DOLARI

PALL MAL CIGARA

VERİ GUT TARİHİ BİR ESER! M.C. 1976 MALI!

VERİ GUT YES! YÜRÜTELİM MONŞER!

Bu sahne'de normal misafirperverliğimizi görüyorsunuz!

OHH! MİSS! AMAN NE MİSS!

ULA! HABU TURAN KARİ İSE PİZ YALNİŞ EVLENMİŞUZ GİBİ ÇELEYİ PAĞA!

HAÇEN TOĞRU SÖYLEYİSUN TEMEL!

BİTTİ

Bu sayıda sizlere kartpostal niyetine üçbeş sahne daha gösterip bu turizm denilen edepsizliği burada bitiriyoruz. BUD BAY! OREVUAR! DANKE ŞÖN!

HAFTAYA «BİZİM MAHAL»'DE BULUŞMAK DİLEĞİ İLE BÜTÜN DÖVİZLER SİZİN OLSUN SEVGİLİ OKURLAR!..

Aydın

OKUL SIRALARINDAN YANKILAR

YEDEK Mİ?

Öğretmen — Bana «N» harfiyle başlayan iki ünlü adamın ismini söyle.

Öğrenci — Nedim, Niyazi.

Öğretmen — Napolyon ve Nâsır desen olmaz mı?

Öğrenci — Tanımıyorum. Onlar yedek futbolcular mı.

PARLAKLIK

Öğretmen sınıfa «Tarihin en parlak devri hangisidir» diye sordu. Öğrencilerden biri parmak kaldırarak şu cevabı verdi: «Cilalı taş devridir efendim.»

YALAN MI?

Öğretmen: Öğrencisine - «Çok garip ben size köpeğinizi tarif edin dedim sen ise kardeşinin ödevini aynen bana gösteriyorsun» dedi.

— Elbette öğretmenim, İkimizin bir köpeği var.

TASA

Öğretmen sınıfa «Günün birinde dünya yok olacak dedi. Bunun üzerine Levent şu soruyu sordu:

— Ama o zaman uçmakta olan uçaklar nereye inecekler?..

ALIŞVERİŞ

Öğretmen Aliyi kaldırarak «Bakkaldan 825 kuruşdan 3 kilo şeker 3 ekmek 400 gr. peynir alsan kaç lira verirsin.

— Hiç vermem.

— Neden

— Babam bakkal da ondan.

SÜT

Öğretmen küçük Metin'i kaldırıp: «Sütün bozulmaması için ne yaparız» dedi.

Metin cevap verdi: «Hiç sağmayıp ineğin memesinde bırakırız öğretmenim...»

Kadir TAVŞAN
Ertuğrul Gazi Mah. Yıldırımlar Sok. No: 42 ESKİŞEHİR

OLSAM

Işık gibi olanların,
Çok bilipte susanların,
Derde deva bulanların,
Şive olsan dillerine...
Hakkı kalpte bilenlerin,
Namertleri ezenlerin,
Hakikatı gidenlerin,
Derman olsam dizlerine...
Vatan aşkı verenlerin,
Hak halkındır bilenlerin,
Hele Namık Kemal'lerin,
Kalem olsam ellerine...
İlme feyze tapanların,
Fazileti yayanların,
Şehid olup yatanların,
Kefen olsam tenlerine...
Nahak yere düşenlerin,
Adaleti sezenlerin,
Haksızlığı görenlerin,
Bebek olsam gözlerine...
Kazım nedir bu serzeniş,
Bazan çıkış, bazen iniş,
Madem felek muhanetmiş,
Merhem olsam tenlerine...

K. Ferit COŞKUN
Emekli Müzik Öğretmeni
İZMİR

M. ALTUĞ — (SAMSUN)

SİNEMADA

Sinamada film seyreden adam yanındakilerin konuşmalarına dayanamadı:

— «Hanımefendi konuşmalarınızdan artistlerin ne dediğini anlıyamıyorum.»

Kadın adama dönerek:

— «O halde dikkatinizi bizim konuşmalara değil filme verin!.»

Atilla UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. 56/6 — KAYSERİ

Sizin İçin

(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

ALIŞIK DEĞİL

Çevresinin tanınmış, bulunduğu sertin en güzel kızıydı. Bütün erkekler etrafında pervane gibi dönerlerdi. Ama o işine geleniyle arkadaşlık ederdi.

Bir gün bu genç güzel kız, yirmiüç - yirmibeş yaşlarında ki ünlü bir ressamla tanıştı. Kısa zamanda ressamla olan arkadaşlığı ilerledi. Sanki ressamla birlikte iki sevgili gibiydiler.

Yine bir gün ressam, genç kıza;

— Bana modellik eder misin, diye sordu.

Genç kız bu soruya itiraz eder gibi olduysa da sonradan kabul etti. Ertesi gün genç güzel vücutlu kız ressamın atölyesine gitti. Ressam genç kızın vücudunu süzdü, süzdü, elekten elercesine bütün teferruatına kadar süzdü.

— Dekor harikulâde güzel... diye düşündü, tebessümle kıza baktı. İçinden anlatılmayacak coşkun bir haz geçti.

Ama ne var ki genç kız utanıyordu. Ressamla beraber bir - iki bardak likör içtikten sonra, kız üzerindeki ağır giysileri çıkardı. Ressam eline fırçasını aldı, içinden; «bu göz kamaştıran insanı, eşsiz vücudunu tabloya çizerken büyük bir zevkle bu işi yapmaya çalışacağım, dedi.

Fakat genç kız modellik edeceği yere gelemiyordu bir türlü Ressam;

— Ne oluyorsunuz kuzum, diye sordu. Hâlâ tamamiyle soyunamadınız. Daha çabuk olamaz mısınız?... Bu ölümsüz; insana sonsuz haz ve şevk veren, sonsuz heyecan hissine sürükliyen bu cazibeli vücudu tuvele aksettirmek için sabırsızlanıyorum!...

Kız ezile - büzüle cevap verdi:

— Beni bağışlayınız ama, çok tuhaf buluyorum şu anda ki bulunduğumuz durumu...

— Size tuhaf gelen nedir?.

— Kız hazır cevap bir eda ile;

— İlk defa giyimli bir erkeğin karşısında soyunuyorum... Siz de soyunun ki sizden kuvvet alarak soyunayım!... dedi.

Erdal KARASU — GÜRÜN

ÇÖPÇATANLIK

Otuzlarda yaşı var
Gözünün üstünde kaşı var
Aslı nesli belli
İncecik belli
Pek hanım hanımcık bir kız
Sağ memesi kanserden kesilmiştir
Akıntılarını anası silmiştir
Eh o kadarcık kusur
Kadı kızında da bulunur
Ulan Hasip
Bu kız sana münasip
Gel eh de bu işe
Şerefe patlatalım şişe

Veysel KARASOY
Bostanlı — İZMİR

TELEVİZYON

Akşam yorgun - argın işden gelen adam, karısına:

— Hanım, dedi, ben yorgunum, gidip yatacağım. Eğer televizyonda güzel bir proğram olursa bana seslen, gelip seyredeyim.

Karısı «Peki» dedi, ve adam içeri gidip yattı. Televizyonu seyreden kadın aralıklı olarak her proğram başında sesleniyordu.

— Çocuk proğramı var gelmeeeel... Sohbet var gelmeeel... Haberler var gelmeeeel... Reklamlar var gelmeeeel... Tartışma proğramı var gelmeeeel... Güne Bakış var gelmeeel... Şimdi istiklâl marşı var, gel! Hazırolo geç! Soona televizyonu kapat! Zıbar yat!...

M. Cemal ARIĞ — K. MARAŞ

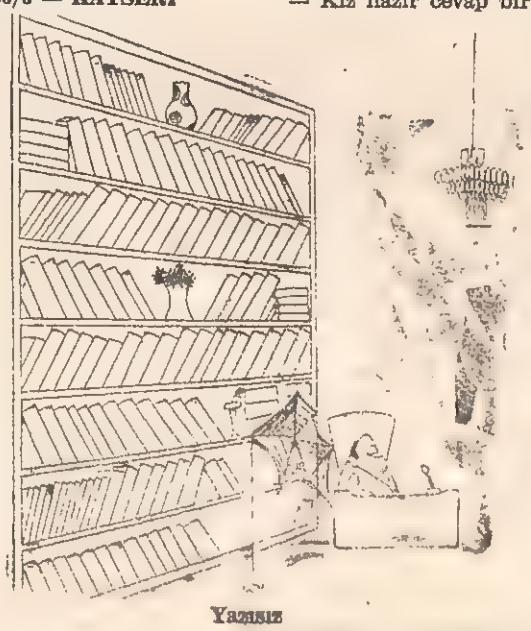

Yazısız
(Akın ÖNDER — ANKARA)

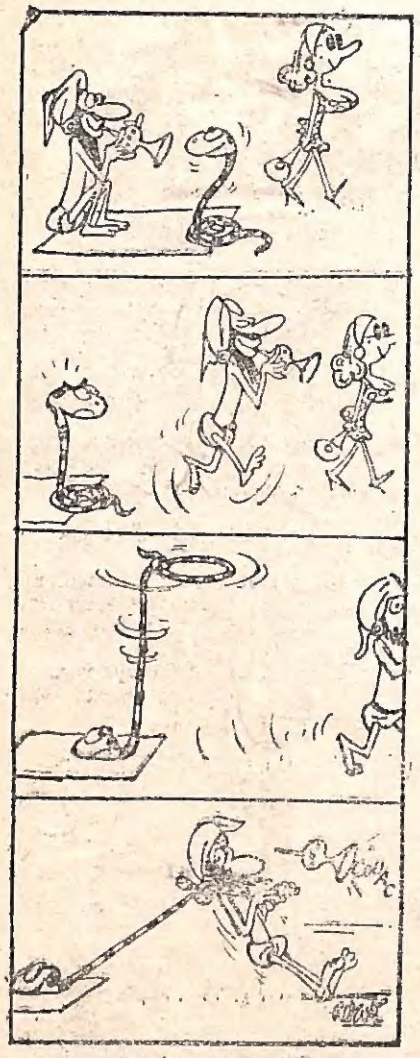

YAZISIZ

YAZISIZ

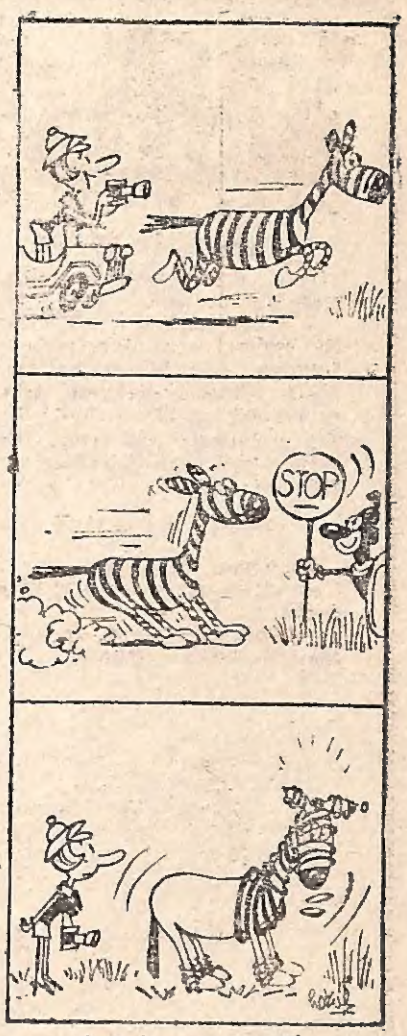

YAZISIZ

Dünya Karikatürleri

HAYVANLAR VE İNSANLAR

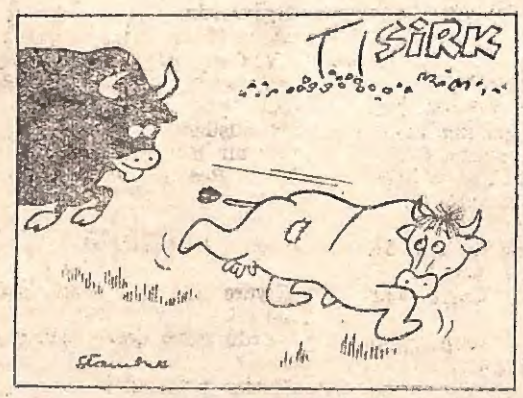

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

MİLLETLER GÜLÜYOR

MANALI BİR İSTEK

Noter, ölen adamın vasiyetnamesini okuyordu:

— Bütün malımı mülkümü, her şeyimi, sevgili karıma bırakıyorum. Ama bir şartım var: Bütün bunları alabilmesi için, en geç bir yıl içinde, başka birile evlenmesini istiyorum. Hiç değilse, ardımdan öldüğüme bir kişi olsun ağlasın.

OKUL SEVGİSİ

Bir kadın, bir çocuğa:

— Okulu seviyormusun? diye sordu.

— Evet, dedi çocuk. Okul olmasaydı, tatiller olmazdı.

Yazısız

ALIK - BALIK

Bir akıl hastası, hastahanedeki yatağının kenarına oturmuş, elinde tuttuğu bir oltayı yere sarkıtmış öylece bekliyordu. O sırada ziyaretçilerden biri ona takılmak istedi:

— Kaç balık yakaladın şimdiye kadar?

— Şimdi seninle onuncu alık oldu...

MİSAFİR HİZMETÇİ Mİ?

Bir kadın, koltuğunda rahat bir şekilde gazetesini okumakta olan kocasına:

— Biraz kıpırda da şurasını süpüreyim, dedi. Az sonra temizlik için hizmetçi gelecek, ortalığı temiz bulsun.

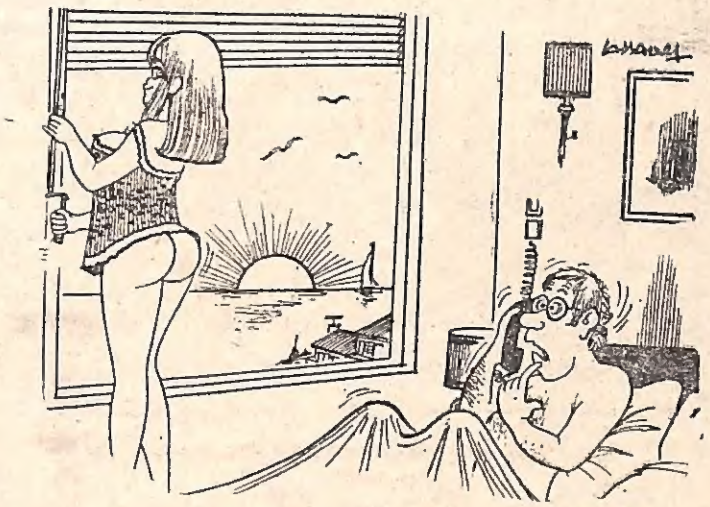

— Evet karıcığım uyandım... Yaa güneş pırıl pırıl!...

GÜFTE

Genç bir besteci yeni tamamladığı senfonik güfteyi Richard Wagner'e takdim ederek derki:

— Sayın üstadım, eserimi tetkik edip beğenmediğiniz kısımlara birer (Haç) koymak lûtfunda bulunur musunuz?

Wagner eseri okur, tetkik eder, fakat hiç bir işaret koymaz. Sebebini soran gence şu cevabı verir:

— Delikanlı, notalarını protestan mezarlığına çevirmek istemedim.

— Dön geri kamp yapmak yasak!

VEFAKÂR KADIN!

Öğretmen çocuklara, Haçlı Seferlerine ait güzel bir hikâye yazmalarını söyledi. Bir saat sonra kendisine verilen kâğıtlar içinde yazılı olan hikâye şuydu: «Şatosunda kocasını sadakatle bekliyordu kadın. Çünkü o, dinsizlere karşı savaşıyordu. Dönüşünde kocasıda büyük bir memnunluk içinde kaldı. Zira, yedi senelik yokluğundan sonra, karısı ona altı küçük çocuk doğurmuştu..»

BOZUK KARNE

Baba ilk okulun üçüncü sınıfındaki oğlunun karnesine baktı: Coğrafya 1, yazı 0, okuma 0, matematik, 0, tarih 0, hal ve hareket 0, resim 0, jimnastik 0,...

Kızgınlıkla sordu:

— Bütün derslerin sıfır da, coğrafyan nasıl bir aldın?..

Çocuk pişkin bir tavırla karşılık verdi:

— Öğretmenin dalgınlığına gelmiş baba, dedi çocuk..

YAŞAMAK

Alfrede de Muset, hayranı olan kadınlardan birine:

— Yirmi yaşındayken, babam bana ayda sadece harçlık olarak, iki lui verirdi dedi.

— Aman yarabbi! Ve bununla yaşardınız ha!. diye kadın bağırdı.

— Evet madam. Hattâ borç bile etmek imkânına sahip olurdum.

HOPPA HİZMETÇİ

Madam, yeni gelen hizmetçiyi süzdü. Dekolte bir elbise giymiş, yüzü gözü aşırı boyalı olan bu kızı gözü tutmamıştı. Sordu:

— Bir çok ev dolaşmışa benziyorsun, yanılıyormuyum yoksa?

Kız cevap verdi.

— Hayır madam, yanılmıyorsunuz. Ama inanın, hiç birinden kendi isteğimle ayrılmadımki...

SU VE HASTALIK

Bir hastabakıcılık imtihanında, hastabakıcı namzedine sordular:

— Su yüzünden meydana gelen bir hastalık söyleyiniz.

Namzed hemen cevap verdi.

— Selde boğulma anında alınan soğuk algınlığı!..

Yazısız

İYİMSER

Kontes Flahaut, dostu Talleyrand'a bir gün sordu:

— İyimser kime derler sizce?.

Dostu cevap verdi:

— Vasiyetnamesini: «Eğer bir gün tesadüfen ölecek olursam..» diye başlayan kimseye derler!

TALİHLİ PATRON

İki arkadaş yolda karşılaştılar.

— Yeni bir daktilo almışsın.

— Evet.

— Bari çabuk yazabiliyor mu?

Öteki içini çekti :

— Bilâkis, gayet yavaş yazıyor..

— Kafir, bilirim, talihlisindir.

— El işi olduğu arkada yazılı, bakın!...

SARHOŞLUK

Adam çok içmişti, evine gece yarısı sarhoş olarak döndü. Sokak kapısını bütün denemelerine rağmen bir türlü açamıyordu. Yaptığı gürültü nihayet karısını uyandırdı. Kadın pencereyi açarak :

— Sarhoş herif: diye bağırdı. Anahtarını mı kaybettin?... Dur, sana benimkini atayım..

Sarhoş başını salladı:

— Hayır, anahtarını atma, bir anahtar deliği atsan daha iyi edersin.

Zira onu bulamıyorum.

YARAMAZLIK

Heyecanla mutfaktan çıkan çocuk:

— Anne, sütün içine fare düşmüş! Süte faremi düşmüş? Peki sen ne yaptın?

— Hemen bizim kediyi soktum sütün içine.

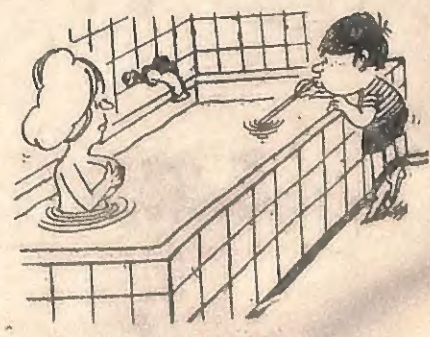

Yazısız

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

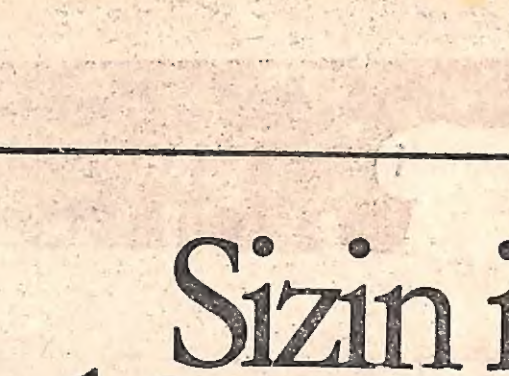

".Seçkinlerin giyimi"

(Manajans: 2131 — 84)

Akbaba

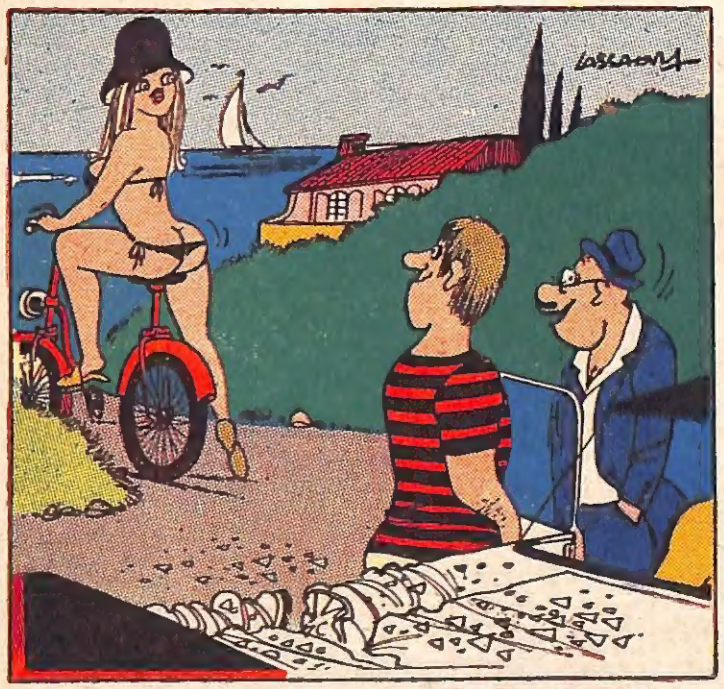

– BU KAZANIN ETKİSİNDEN KURTULMAK ZOR OLACAK!..

– İŞTE BİR ÂCİL VAKA DAHA...

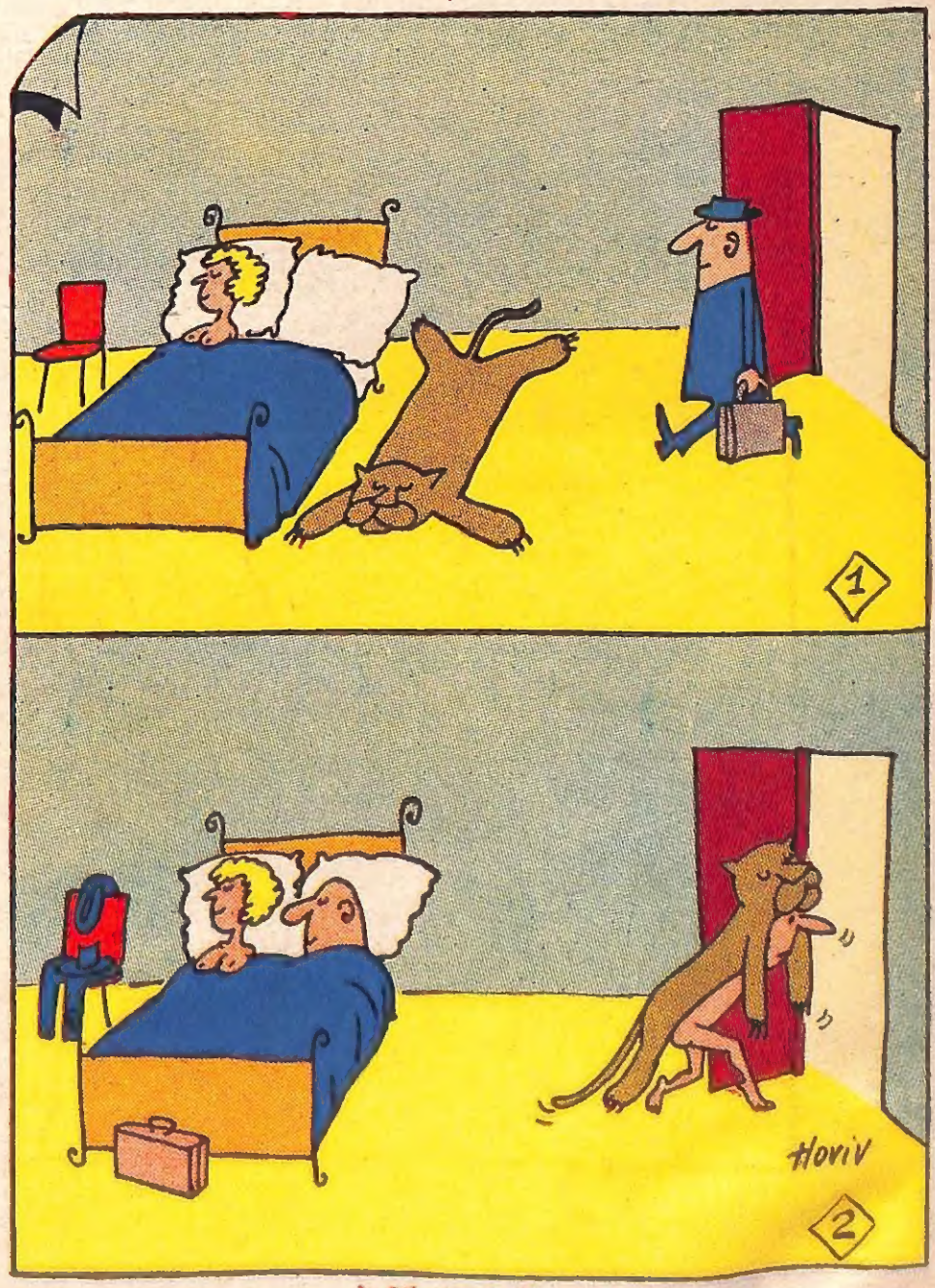

YAZISIZ